

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Găvoază Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 05 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Găvoază Mihail Constantin, născut la 23 octombrie 1961, originar și domiciliat în s. Bulboci, r-nul Soroca.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 24.11.2014-05.11.2015 (prima instanță)

2. 23.11.2015-12.10.2016 (instanța de apel)

3. 14.12.2016-25.01.2017 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 05 noiembrie 2015, Găvoază Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului, pe un termen de probă de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Găvoază Mihail Constantin, la data de 20.09.2014, în jurul orei 07:00, aflându-se în preajma stației de pompare a apei din s. Bulboci, r-nul Soroca, a inițiat un conflict cu vecinul său Gîrlovan Anatolie, în timpul căruia, dându-și seama de acțiunile sale, având scopul de a-i cauza ultimului leziuni corporale, intenționat i-a aplicat acestuia lovituri repetate cu pumnii în regiunea feței și cu picioarele în regiunea cutiei toracice, astfel cauzându-i leziuni corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 232A din 04.11.2014, la Gîrlovan Anatolie s-au depistat fractura coastei a 8-a pe dreapta, pe linia axilară medie, fără deplasare, precum și echimoză la nivelul urechii stângi, care se datorează acțiunilor cu corpuri dure contondente, prin mecanism de lovire și se califică drept vătămare corporală medie, care a produs o dereglare a sănătății de lungă durată, peste 21 zile, și poate data cu 20.09.2014.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea sa, din motivul lipsei elementelor componente de infracțiune în acțiunile sale.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că la demonstrarea vinovăției sale și la baza condamnării au fost puse probe, și anume declarațiile părții vătămate, ale martorului Gîrlovan R., care este soția părții vătămate, ale martorului Ganea V., fiul părții vătămate, ale martorului Gîrlovan F. – nepotul părții vătămate și ale martorului Crețu T., care este cumnata părții vătămate. Apelantul a indicat că nici unul din martorii respectivi nu a relatat în mod pertinent că ar fi văzut cum inculpatul a lovit-o pe partea vătămată, cauzându-i vătămări corporale.

Apelantul a criticat veridicitatea declarațiilor părții vătămate sub mai multe aspecte, indicând că declarațiile acesteia privind data conflictului erau lipsite de credibilitate, deoarece având în sat un post de poliție, primărie și punct medical, partea vătămată s-ar fi adresat măcar la o instituție din cele menționate, pentru acordarea ajutorului necesar. Apelantul a criticat și afirmația părții vătămate privind faptul că aceasta nu plecase la fiul său pentru a instala un pod, deoarece această afirmație a fost combătută de primar, căruia partea vătămată i-a relatat că a fost la fiul său, dar nu a lucrat la instalarea podului. Totodată, apelantul a considerat că partea vătămată, în prezența leziunilor ce i-au fost cauzate, nu putea pleca la fiul său. Apelantul a supus criticii și relatarea părții vătămate, privind faptul că a fost lovit cu piciorul în piept, concomitent fiind ținut de haine, deoarece cauzarea unei lovături din poziția respectivă era imposibilă.

Suplimentar, apelantul a invocat că declarațiile anumitor martori erau lipsite de credibilitate. În particular, s-a invocat că cele relatate de soția părții vătămate se contraziceau cu cele expuse de ultima. Totodată, apelantul a invocat că martorii Ganea V., Gîrlovan F. și Crețu T. au relatat că nu au văzut conflictul dintre el și partea vătămată.

Apelantul a mai invocat că la locul faptei erau prezenți doi martori oculari – Plitoc E. și Ceban S., care au indicat că nu au văzut ca inculpatul să o fi lovit pe partea vătămată.

În ultim rând, apelantul a indicat că partea vătămată negase în ședința de judecată că anterior conflictului ar fi avut careva leziuni corporale, dar din fișa de boală a acesteia s-a stabilit că ea anterior a căzut din căruță, de mai multe ori, cauzându-și aproximativ 4 fracturi a coastelor. În sensul dat, apelantul a invocat că cauzarea imputată lui a leziunilor corporale la partea vătămată ar fi avut loc în alte zile decât în cea a conflictului, până la adresarea părții vătămate la autoritățile publice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2016, pronunțată integral la 09 noiembrie 2016, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente și utile, coroborând între ele și demonstrând în deplină măsură vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin prisma

căroră instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei, astfel fiind în totalitate combătute argumentele formulate în cererea de apel, privind nevinovăția inculpatului.

Instanța de apel a ținut să accentueze că atât partea vătămată, cât și martorii au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați asupra răspunderii penale pentru darea de declarații intenționat false, lipsind careva temeiuri de a pune la îndoială credibilitatea declarațiilor respective.

Suplimentar, instanța de apel a subliniat că declarațiile martorilor coroborează cu cele relatate de Guzun E., care a menționat că *fiind medic radiolog la Spitalul Raional Soroca, la 24.09.2014 a efectuat radiografia coastelor pe dreapta la Gîrlovan Anatolie. Potrivit rezultatelor a fost constatată fractura coastei a 8-a pe dreapta, pe linia axilară medie, fără deplasare. Fractura depistată la Gîrlovan Anatolie din 24.09.2014 este o fractură recentă, produsă cu câteva zile înainte de data examinării* (f.d. 180-182, vol. I), fiind în coroborare și cu raportul de expertiză medico-legală nr. 232A din 13.10.2014, conform concluziilor căruia *A. Gîrlovan prezintă fractura coastei VIII pe dreapta, pe linia axilară medie, fără deplasare (depistată pe ambele radiografii), precum și o echimoză la nivelul pavilionului urechii stîngi. Leziunile sus-menționate nu s-au putut produce în cadrul unei căderi pe un plan dur. Fractura coastei fără deplasare nu exclude posibilitatea pătimitului să efectueze unele munci grele, să aplice lovituri și să îmbrâncească*, chestiuni suplimentar confirmate și prin raportul de expertiză medico-legală în comisie, nr. 117 din 18.07.2016, potrivit căruia *la radiografia hemitoracelui drept nr. 7283 din 24.09.2014 și nr. 8229 din 29.10.2014, marcate pe numele lui A. Gîrlovan, s-a constatat prezența fracturii coastei VIII, segmentul posterior, cu incidență oblică, la 29.10.2014 – semne de formare a calosului osos.*

Cu referire la divergențele apărute în declarațiile unor martori, instanța de apel a conchis de a susține concluziile primei instanțe, privind aprecierea critică a declarațiilor martorului Plitoc E., ultimul fiind angajat de inculpat la munci sezoniere, fapt ce l-a determinat să nu depună declarații împotriva acestuia. Instanța de apel a considerat că prima instanță just a menționat că declarațiile martorului Ceban G. veneau în contradicție și se combăteau prin declarațiile celorlalți martori și probele scrise, din care considerente urmau a fi apreciate critic. Suplimentar, instanța de apel a considerat că declarațiile martorului Țaga A., precum că fractura coastei la partea vătămată putea fi cauzată inclusiv prin cădere și aceasta nu putea executa munci se combăteau prin concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală, nr. 232A din 13.10.2014 și nr. 117 din 18.07.2016, concluzii anterior examinate și expuse în decizie.

Instanța de apel a considerat ca fiind lipsită de relevanță referirea părții apărării la adevărul prezentată în ședința de judecată în apel, eliberată de către administratorul ÎS “STI Drochia”, M. Pleșca, în conținutul căreia se indica că, în rezultatul investigațiilor efectuate la cererea lui Găvoază Mihail, s-a stabilit că ultimul, la data de 20.09.2014, venind la lucru la stația de pompare SP-1, a fost atacat de către Gîrlovan A., care nu i-a permis să intre pe teritoriu, îmbrâncindu-l și amenințându-l verbal. Instanța de apel a considerat că

adeverința respectivă nu reflectă realitatea, or conținutul acesteia era expus din relatările lui Găvoază Mihail, fapt indicat nemijlocit în adeverință. Totodată, instanța de apel a ținut să menționeze că administrația întreprinderii nominalizate nu este un organ de constatare, pentru efectuarea a careva investigații, atribuțiile respective fiind acordate, prin lege, exclusiv organelor și instituțiilor specializate în sensul dat.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate și declarative argumentele părții apărării, conform cărora inculpatul nu i-a aplicat lovituri părții vătămate, deoarece ultima după incident s-a dus să muncească împreună cu fiul său, or potrivit concluziilor din raportul de expertiză medico-legală nr. 117 din 18.07.2016, cu fractura coastei analogică celei fracturate la Gîrlovan A. nu se exclude posibilitatea ultimului de a executa unele munci grele, de a aplica lovituri sau de a acționa în alt mod.

Reieșind din cele constatate, instanța de apel a considerat că apelul declarat era nefondat, argumentele invocate constituind păreri subiective ale apelantului, nefiind reținute probe care ar indica asupra nevinovăției inculpatului. În sensul celor expuse și în urma verificării probelor, instanța de apel a conchis asupra legalității și temeiniciei sentinței de condamnare, nefiind stabilite careva temeieri de casare a acesteia.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpatul Găvoază Mihail, deus la 22 noiembrie 2016 (prin poștă), care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat aceleași argumente ca și în cererea de apel, privind aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, inclusiv motive noi, și anume:

- concluziile instanței de apel, care a considerat că martorul Plitoc E. nu a depus declarații împotriva inculpatului din motiv că este angajat de ultimul la munci sezoniere, nu se confirmă prin materialele cauzei; totodată, sunt eronate concluziile instanței de apel și cu privire la declarațiile martorului Ceban Gh., nefiind indicate declarațiile căror anume martori le combat pe cele depuse de primul;

- unicii martori oculari ai incidentului au fost Plitoc E. și Ceban Gh., a căror relatări au fost apreciate critic; în mod contrar, instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile altor martori, rude ale părții vătămate și care nu au fost martori ocular ai incidentului;

- pe parcursul examinării cauzei, recurentul a solicitat dispunerea efectuării expertizei medico-legale în comisie, pentru soluționarea mai multor chestiuni, dintre care principala viza apartenența la partea vătămată a radiografiei sternului nr. 7283; prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 117 din 18.07.2016 nu s-a putut răspunde la întrebarea respectivă, din motiv că partea vătămată a refuzat în mod categoric de a se prezenta la examinarea radiologică; în situația respectivă, specialiștii au fost lipsiți de posibilitatea confirmării sau infirmării apartenenței clișeele prezentate în fața primei

instanțe, fapt indicat de către partea apărării în fața instanței, menționând că aceste clișee ar putea aparține altei persoane.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe care îl consideră vădit neîntemeiat. Recurentul solicită reaprecierea probelor, care nu este un temei pentru recurs, prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar fiind lipsită de suport legal. Motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, în hotărârea atacată fiind expuse motive legale pe care se întemeiază soluția, iar acțiunile inculpatului întrunind elementele infracțiunii, săvârșirea căreia îi este imputată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, examinând motivele invocate de recurent, Colegiul penal menționează că critica aprecierii probelor, care în mod implicit presupune o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate constitui temei pentru a interveni în soluțiile adoptate de către instanțele de fond și apel, în sensul casării hotărârilor atacate, or reaprecierea probelor nu constituie temei pentru recurs, nefiind prevăzută în conținutul art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește o listă exhaustivă de astfel de temeiuri. Totodată, Colegiul penal subliniază că problema aprecierii probelor constituie aspectul de fapt al judecării fondului cauzei, instanța de recurs pronunțându-se doar asupra chestiunilor de drept.

Corelativ celor expuse, Colegiul penal consideră că instanța de apel, la rândul său, în mod just a considerat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, și anume a celei prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o susține pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

În particular, examinând criticile expuse de recurent, Colegiul penal constată că acestea au constituit obiectul examinării la judecarea apelului, asupra cărora instanța de apel s-a expus argumentat. Astfel, se constată că instanța de apel s-a pronunțat asupra contradicțiilor dintre declarațiile anumitor martori, preluând poziția primei instanțe și motivându-și concluzia în partea dată. Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus inclusiv asupra modului în care probele coroborează reciproc și combat versiunea înaintată de inculpat, precum și asupra referirii părții apărării la adevărul prezentat în ședința de judecată în apel, eliberată de către administratorul ÎS “STI Drochia”.

Suplimentar, reiterând imposibilitatea reaprecierii probelor la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, Colegiul penal subliniază că părerea recurentului asupra probelor nu poate fi considerată, de sine-stătător, drept temei de casare a hotărârilor atacate.

Recurentul a invocat omisiunea de a se răspunde, prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 117 din 18.07.2016, la chestiunea dacă radiografia sternului aparține părții vătămate, în concluzie persistând dubii asupra faptului că leziunea corporală depistată la partea vătămată aparține anume acesteia. Colegiul penal ține să aprecieze argumentul în cauză drept unul neîntemeiat, din următoarele considerente.

În primul rând, Colegiul penal constată că prin demersurile Centrului de Medicină Legală (CML în continuare) (f.d. 32-33, vol. II), **de la partea vătămată nu s-a solicitat prezentarea la radiografie**, ci doar prezentarea clișeeleor de pe radiografiile deja existente. În aceste circumstanțe, Colegiul penal accentuează că efectuarea expertizei a fost considerată posibilă în absența părții vătămate. Suplimentar, Colegiul penal constată că judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza pentru judecare în apel a informat CML asupra faptului că partea vătămată nu dorește petrecerea unei radiografii repetate, toate materialele, inclusiv clișeele prezentate de către partea vătămată, fiind expediate în adresa CML (f.d. 29, 35, vol. II).

În al doilea rând, Colegiul penal constată că prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 117 din 18.07.2016 (f.d. 37-43, vol. II), s-a concluzionat asupra faptului că imaginile de pe radiografii distincte (nr. 7283 și 8229) sunt identice și aparțin unei și aceiași persoane, care este partea vătămată Gîrlovan Anatolie, reieșind din inscripțiile de pe clișeele radiologice respective. Colegiul penal nu ridică careva dubii asupra concluziilor respective, deoarece ele sunt identice celor din raportul de expertiză medico-legală nr. 232A din 04.11.2014 (f.d. 36-37, vol. I). Totodată, se constată că aceeași leziune corporală a fost depistată conform raportului de constatare medico-legală nr. 600 din 24.09.2014 (f.d. 19, verso, vol. I), în cadrul căruia a fost examinată aceeași radiografie cu nr. 7283.

În al treilea rând, Colegiul penal statuează că raportul de expertiză medico-legală în comisie care este supus criticii în cauză, în ipoteza incompletitudinii sale, nu este în stare să fundamenteze în mod substanțial versiunea înaintată de inculpat, întru achitarea sa, deoarece nu este unica probă care a fost reținută de către instanțele de fond și apel ca doveditoare a vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se incriminează. Astfel, se constată că instanțele de fond și apel au reținut un ansamblu de probe care au fost apreciate în corespundere cu rigorile instituite de art. 101 Cod de procedură penală și care, după cum anterior s-a menționat, nu pot fi *de jure* supuse reaprecierii, la examinarea admisibilității sau judecarea recursului ordinar.

În contextul celor constatate, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului sunt neîntemeiate, totodată lipsind alte motive de implicare în soluțiile adoptate de către instanțele de fond și de apel, în sensul casării hotărârilor atacate. Din aceste considerente, Colegiul penal consideră că recursul declarat este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Găvoază Mihail Constantin**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2016, în propria cauză penală, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș